

Ugeblad og Annoncetidende
for Allinge-Sandvig.
Gudhjem. Østerlars. Hasle
Olsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgiver:
Otto Gornitzka. : Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri
Oplag ca. 3500 Eksemplarer

Nr. 82

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - - - - 6 Ø.

Fredag den 26. Juli

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1929

Juli.

Hylde staar i Blomst
om Landsbygavl,
og Marker ligger klare
med Korn- og Brak-
og Kløvertavl,
utruede af Fare.

Her tæller Øjet Bo ved Bo.
Her har vort Hjærte hjemme.
Her taler til os trygt og tro
vor Barndoms kendte Stemme.

Her er det, Træets Rødder groer.
Her var det nær dets Stamme,
at Barndom, Fædreland og Mor
for Hjærtet blev det samme.

Ludvig Holstein.

Skovens lille muntre Dyr.

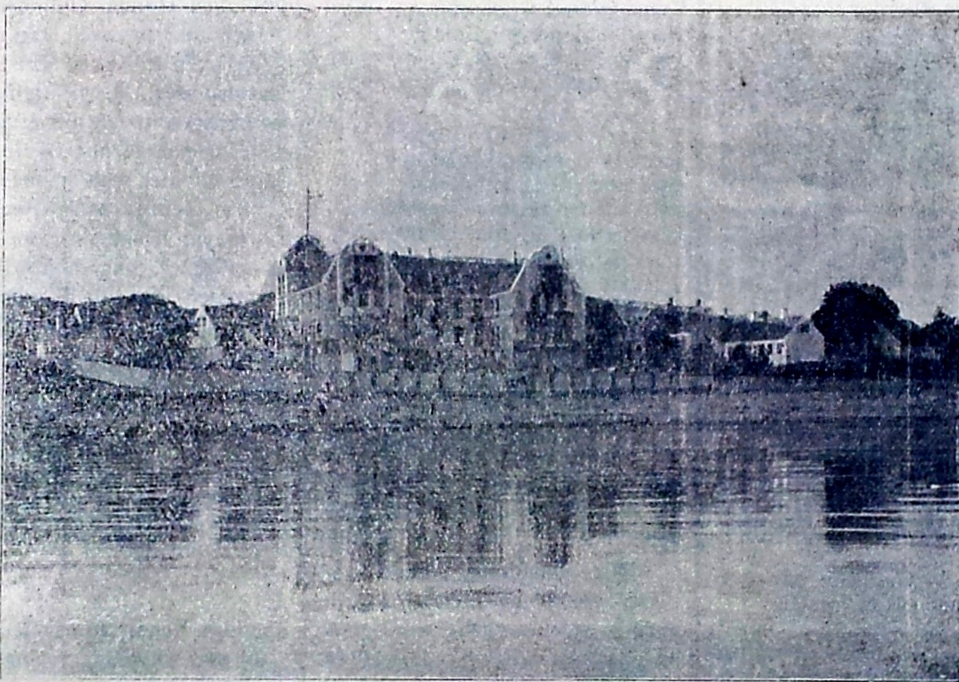
Ude i Skoven saa vel som i
Parker og Lunde ser man ofte et
behændigt lille Dyr, som de gamle
Grækere kaldte „Dyret, der skyg-
ger sig med Halen“, eller paa
Græsk „Skiuros“. Det er det, vi
kalder Egernet. Det er et Skovens
Barn, og hvert Egernpar har sit
Jagtdistrikt, hvor ikke andre maa
komme. Hænder det, at et frem-
med Egern lister sig ind paa dette
Omraade, opstaar der en vild Jagt
med mange morsomme Scener, da
Egernet er en Mester i at smække en
knaldende Ørefigen. Naar Egern-
far og Egernmor har givet den
uvelkomne Gæst nogle ordentlige
Lussinger, udtrykker de deres Til-
fredshed med en hurr-hurr-lig-
nende Lyd, medens Røveren skyn-
der sig bort fra de forbudte Jagt-
marker.

Paa sit Jagtomraade bygger
Egernparret sin Rede, og hen paa
Forsommeren kommer nogle søde,
smaa Unger til Verden. De maa
ikke forlade Reden, før de er
voksne, og de første Udflugter i
Trækronernes Rige foregaar under
streng Opsigt fra Forældrenes Side.
Enhver Ulydighed straffes efter-
trykkeligt med Rusken i Pelsen
eller et passende Antal Ørefigener.
Reden er ofte fuld af Lopper, og
uartere Drenge, der stikker Armen
ned i et hult Træ for at tage Fug-
lææg, kan blive saa befængt med
Lopper, at deres bare Arme bliver
sortprikkede.

Oftentimes bygges der en Rede for
hvert Kuld Unger, men Egernpar-
ret sørger ofte for at holde den
gamle Rede i Orden, og den brugs
stundom til Soverum for de
halvvoksne Unger eller til For-
raadskammer. I Tidens Løb bliver
der saaledes en Del forladte
Reder, og Egernet morer sig da
med at lege Skjul i dem.

Naar Hunnen har Unger, bor
Hannen ofte i en anden Rede,
hvor han har indrettet sig en lille
Ungkarlebolig. Om Vinteren for-

Hotel Strandlot, Sandvig.

Sommerferien Tid er inde. Overalt vrimler det med glade Feriegæster, og Hotel-
terne har en — desværre — altfor kort Højsæson. Forhaabentlig kan vi glæde os til endnu
mange herlige Solskinsdage med stille Vejr og Varme, saa Badelivet ret kan udfolde sig.
Vi bringer i Dag et Billede af Hotel Strandlot, der ligger idyllisk, badet i Morgensol. Det
hører til de Hoteller, der først kan melde: alt optaget, og nedenfor paa Østersøbadets hvide
Badestrand bolttrer Badegæsterne sig fra Morgen til Aften — et herligt Friluftsliv.

synes Reden med en ekstra Be-
lægning af Mos eller Haar for at
holde Kulden ude. Alligevel er
der Eksempler paa, at det ikke
hjælper. Efter en ualmindelig streng
Vinter fandt man i et Træ 5 Egern,
der laa døde og stivfrosne.

Egernet hører til de Dyr, der
systematisk „høster og samler i
Lade“. I de nordlige Egne af den
skandinaviske Halvø, hvor der
findes Naaletræskogler i uhyre
Mængder, gør den sig ikke Ulej-
lighed med at samle Forraad. I
Lande, hvor Eg og Bøg og Has-
sel udgør en væsentlig Bestand-
del af Skoven, bliver Egernet en
Samler i stor Stil. Og det passer
paa som en Smed, at ingen uved-
kommende gør sig til Gode med
Forraadet.

Ved den Tid, Hasselnødderne
modnes, faar det være lille Dyr
travlt. Det klatrer op i Hasselbus-
skene og rusker Nøddeklasseerne
— de Nødder, der falder ned, er
fuldmodne, og dem samler det
omhyggeligt op og bærer hen til
Vinterforraadet. Kun modne Nød-
der holder sig Vinteren over. Det
er ikke altid, Menneskene tænker
paa det, men de skynder sig at
plukke Nødderne, af Frygt for, at
andre skal komme dem i Forkø-
bet, og saa sker det naturligvis,
at de om Julen sidder og ærgrer
sig over mugne Kærner, medens
Egernet godter sig med de herlig-
ste Nødder.

Foruden Frø og Kærner æder
Dyret ogsaa Blaabær- og Tyttebær-
blade, Ahorn- og Naurfrø samt
Svampe. Egernet er imidlertid ikke
Planteæder alene. Fuglææg og Fug-
leunger er Lækkerbidskener for
den.

Egernet farligste Fjende er Ma-
ren ubestrideligt. Ræven vil selv-
følgelig ogsaa gerne gøre sig til
Gode med en Egernsteg, men det
er kun sjælden, det lykkes den
at snappe et Egern. Skovmaaren
er derimod en Træklatrer af før-
ste Rang, og den forfølger sit Of-
fer Skridt for Skridt. Her hjæl-
per det ikke Egernet, at det lyn-
snart snurrer rundt og rundt om
Træstammen eller tager de vilde-
ste Spring fra Krone til Krone.
Maaren sætter efter den. Ja smut-
ter Egernet ind i hule Træer eller
tværs gennem gamle Reder —
Maaren er i Hælene paa den, og
den hurtige Flugt bliver Egernet
sidste.

Rovfugle som Glenter, Høge og
Hornugler har et godt Øje til Eger-
net, men en enkelt Fugl frygter
det ikke. Naar Fuglen skyder ned
paa vor røde Ven, snurrer Eger-
net rundt om Træstammen for
at faa denne imellem sig og An-
griberen. Men kommer der saa en
anden Rovfugl og hugger Kløerne
i Egernet, er dette jo leveret. Der-
for jager Rovfuglene altid parvis,
naar de vil have Egernsteg.

Om Vinteren antager Egernet

en graalig Farve. Forvandet til
Skind kaldes det Graaværk.

Og Graaværk elsker Damerne.
Følgen er, at Skindet bliver dyrt,
og i mange Lande jages Egernet
om Vinteren for Pelsens Skyld.
For den gående Hund sætter Eger-
net sig musestille i Træet, og
Jægeren har saa blot at drive
Skiveskydning paa stillesiddende
Maal. I Sibirien fanges Dyret i
Fælder.

De smukkeste Skind kommer
fra Lapland og Sibirien.

(Hejmdal).

Gennem Suez-Kanalen.

En Sejllads mellem to Verdensdele.

— Kaptajn, hvor meget har Tu-
ren gennem Suez-Kanalen kostet?
spørger en Medarbejder ved „Ber-
liner Tageblatt“, som er med omb-
ord paa en Rejse til Indien.

— Rundt regnet fyrretyve Tu-
sinde Mark, syv og en kvart Guld-
Francs pr. Ton, lyder Svaret.

Journalisten foretager hurtig en
Beregning. Atten Timer har Tu-
ren gennem Kanalen taget. Ialt
var der nitten Skibe med paa gen-
snitlig 7000 Tons. Dette giver
en Indtægt paa 760,000 Guld-
Francs i 18 Timer. Millionen er
nok naaet, før Døgnet var omme.

I Sandhed en god Forretning.

Denne „Rendesten“ mellem to
Kontinenter hører til Jordens ma-
giske Steder. Den har en Dobbelt-
grænses Trylleri over sig. Staar
man paa Skibets Dæk og ser mod
Vest, har man Afrika for sig,
mod Øst Asien. Man sejler mod
Østerleden, og bagved ligger Ve-
sten.

Kanalen skiller Asien og Afrika
ad, men paa smaa fem Minutter
kan man ro fra den ene Bred til
den anden. Laa den smalle Vand-
stribes blot stille en Maaned, vilde
Flyvesandsklitterne have slaet
Bro over den. Kanalen forbinder
Vesten med Østerleden, og den
er ialt 160 km lang. Men helt
fri for at være skrøbelig er den
ikke. Damperne maa kun gaa ge-
nem den med halv Kraft paa Ma-
skinen. Langsomt skrider man
frem mellem de forskellige Ver-
dener og Kulturer, mellem Sahara
og Sinai, fra den store Karlsvogn
til Sydkorset. Fra det forjagede
Europa til Orientens ophøjede Ro.
En magisk Grænse, et Tryllested.

Det med den orientalske Ro er,
mener en af Officererne, nu kun
saa som saa. Har De hørt Lar-
men ved Port Said? Hvad der
siges om Magik og om Grænse-
skel i Kulturerne kan være meget
smukt — og det tager sig sikkert
godt ud i Avisen.

I Oktober fejrer Kanalen sit
60-Aars Jubilæum. Der har været
Tid nok til at gøre Kanalen dob-
belt saa bred eller til at grave
en ny Kanal til. Der kommer og-
saa Penge nok ind, og de arabi-
ske Kanalarbejdere faar kun en
ringe Løn. Men der mangler Sjæ-
len i det hele, en foretagsom Aand.

Natten er fuld af hemmeligheds-
fulde Oplevelser. Der er Ørken-
vinden, som kommer til os paa
Skibet. Der er Skyer af smaa og
store Insekter, som tumler sig i
Lyskasternes Skær. Der høres Raa-
bene fra dem, der fastgør de tunge
Trosser, som de henter ud af
Lyskeglen og slæber ind et Sted
i Mørket. Der er Toget, hvis Lys
bliver synlige mod Horizonen,
paa Vej til Kairo. Arabiske Hunde
bjæffer. En Kamel drømmer om
en tung Byrde og skrigger i Søvn.
Længe før det gryer ad Dag, vaag-
ner de ægyptiske Haner og kal-
der paa hverandre fra By til By.

Men der er først og fremmest
dette sovende Skib. Skibet fortøjer
ved Kajen. Lysene, paa de fore-
skrevne nær, blændes. Fra Suez
kommer blaalige Sole sejlene,
deres Refleks spiller paa Kanalens
Vand. Man tror, de er nær, og
saa varer det to Timer, inden de
første er naaede frem. Pludselig
staar vi i deres Lys, det er som
i et Biografteater, naar der filmes.
I næste Øjeblik er det atter mørkt,
en anden Dampers Dæk glider
forbi.

Næste Morgen glider man ind

